

jim ni treba. — Za voljo mlade republike v Buenos Ayres v južni Ameriki je bil v Londonu velik strah, da nastane denarni polom pri večih bankah v mestu. Doslej je padla le ena banka pa blizo največja v državi.

Za poduk in kratek čas.

O „zlodjevi pušči“.

(Pravljica iz Slov. Goric.)

(Konec.)

Kljubu temu so pastirji videli, kako so hudobci skakali po strehi in se podili, plezali po zidu itd. Neko noč zašel je bil mlad človek v cnem gozdu, pri „zlodjevi pušči“, kakor jo je narod začel od onega časa nazivati, ter je prišel do ognjišča, pri katerem je sedelo 11 kakor pastirji pripravljenih fantov, ki so si ravnokar pekli „gibanice“, prosi jih, da mu pokažejo cesto proti sv. Benediktu, ali ti so mu pokazali ravno na nasprotno stran, in to mu ni se zdelo po pravici. Med tem opazi na glavah omenjenih ljudi majhne rožičke, in teh se je tako prestrašil, da je v imenu božjem pobegnil; a ona najstarejša kriči za njim: „Fant, vzami gibanice, ali jih nočeš?“ On pa ni slišal, ampak lomasti vedno naprej po gozdu ne vedoč, kam bo prišel. V tem pride celo vspehan doli na cesto, ki pelje od lepe „vile“ našega Čolnika in mimo podobe Zveličarja. Pri sv. Križu se malo vsede ter jame pobožno moliti; sedaj se izpozna, kje da je in srečno pride potem do sv. Benedikta.

Počasoma se je hiša sama od sebe podrla, ter časa zob tudi njej ni prizanesel; ker notri ni hotel nikdo bivati radi strahov, ki so ga duhovi delali. Le prepogosto so pastirji začeli se poditi po enem kraju, kjer je hiša stala, marsikateri živali, kakor pse, mačke itd. Čez dolgo časa potem so pa ugledali tamkaj cveteti „zaklad“, a ko so blizo prišli, ni bilo ničesar. Neko noč si je pa zaželel zopet mlad fant v ono „zlodjevo puščo“, ali on je bil zelo pobožen. Opazi brž ono svetlobo, takoj pohiti tje, kaj in vidi velik razgrnjen prt, na katerem je bilo vse polno zaklada; zraven stoji razkuštrana stara baba, ki z železnimi grabljami premetava zlati denar. Reče mu: „Zagrabi si neko malenkost!“ On takoj zagradi dve pesti. V tem ga baba kresne z grabljami po roki, rekoč: „Nebeški človek ne zasluži peklenškega zaklada, ki se je s krivičnimi rokami spravil!“ Sedaj vse zgine. Ves plašen pride mladenič iz gozda.

Od onega časa pa je doslej zopet v tamkajšnji okolici zopet vse mirno. To je začetek in konec „zlodjeve pušče“; o njej še vedó zdaj praviti le stari dedki in babice.

Alojzij Vakaj.

Smešnica 48. Kruljca je ubilo v gošči drevo in soseda bi to njegovi ženi rada poročila, pa kolikor mogoče, na rahlo. „Botra“, nagovori jo, ko jo najde, da se opravlja, „botra, za kaj pa se napravljaš, za nevesto ali udovo?“ „Pojdi“, odvrne ji ta, „pojdi s tvojo šalo! Jaz za nevesto ali za udovo pri živem moži!“ „No“, sili va njo soseda, „botra, pa mi stavi kaj, da to nisi!“

Razne stvari.

(Ces. darilo.) Nj. veličanstvo svitli cesar je daroval občini v Gorici unkraj Radgone 200 gold. za zvon in orglje v njih kapeli iz lastnega premoženja.

(Mil. knezoškof) podali so se v ponedeljek popoldne na Dunaj in pridejo, kakor slišimo, jutri, v petek zopet domov.

(Vseučilišče.) Akademsko društvo „Slovenija“ na Dunaji priredi v spomin 90letnice rojstva dr. Fr. Prešerna dne, 3. decembra veliko slavnost, pri katerih sodelujeta „slovanško pevsko društvo“ in pa hry. akad. društvo „Zvonimir“.

(Sv. misijon.) Od dne 27. novembra do dne 6. decembra imajo oo. misijonarji iz Celja sv. misijon pri sv. Barbari nad Vurberkom.

(Olepšanje.) Kakor se nam poroča iz Celja, preosnuje se te dni ondi „društvo za olepševanje mesta“ in so že poslali nova pravila c. kr. namestniki v Gradci, da jim jih potrdi. Se ve, da želimo društvu vse dobro, pa posebej še to, naj brž ko brž izžene ali če je komur kje to ljubše, izkadi „duha pragermanizma“ iz mesta. Ta pači doslej hudó mesto, še bolj, kakor megla iz Voglanje.

(„Prvi petek“) vsacega meseca božjemu sreč Jezusovemu posvečen, je knjižica, ki je ravno izšla v tiskarni družbe sv. Mohorja v Celovci in katero smo že zadnjič omenili. Izdana z dovoljenjem in priporočilom najvelč. kn. šk. lav. škofijstva, obsega (16° str. 58) pouk o češčenju in o bratovščini presv. božjega srca, navod k obhajanju prvega petka ter primerne molitve in pesmi. Dobiva se v bukvarni Theod. Kaltenbrunner v Mariboru po 15 kr. izvod; za 100 izvodov znižana je cena na 12 gld., in za 50 na 6 gld. 50 kr. Izdala in založila je knjižico bratovščina presv. Marijnega rožnega venca v Makolah, dobiva se torej po naznanjeni ceni tudi pri tamošnjem čast. župnijstvu (Maxau bei Pöltschach.)

(Smrt.) V nedeljo, dne 23. novembra je umrl v Gradci preč. g. dr. Guido Schenzel, inf. opat itd. iz reda sv. Benedikta v Admontu na Gorenjem Štajarji. Bil je ranjci učenjak, posebno v zvezdoslovji in od dne 7. aprila leta 1886 izvoljen in dne 10. februarja 1890 posvečen v opata.